

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1438/2025
13.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића и Бранке Дражић, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Драмлић, адвокат из ..., против тужене Компаније „Дунав осигурање“ а.д.о. Београд, чији је пуномоћник Дејан Вуковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2317/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 13.06.2025. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2317/24 од 16.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 124/24 од 19.09.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца, па је утврђено да је апсолутно ништав Анекс уговора о раду број .. од 14.12.2014. године, који су закључиле парничне странке и да су апсолутно ништаве и последице овако закљученог Анекса. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 208.125,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 2317/24 од 16.01.2025. године, преиначена је пресуда Основног суда у Крушевцу П1 124/24 од 19.09.2024. године и пресуђено тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је апсолутно ништав Анекс уговора о раду број .. од 14.12.2014. године, који су закључили тужени и тужилац због непостојања битних, конститутивних елемената по Закону о раду, понуде са образложењем и роком у писаној форми и непостојања образложења у оквиру самог Анекса и да су апсолутно ништаве све последице овако закљученог Анекса уговора о раду, па је одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио посебну ревизију, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију, а трошкове састава тог одговора је тражио.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23 – други закон) – у даљем тексту: ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према природи тражене правне заштите, ова парница спада у парнице из радних спорова.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора.

У конкретном случају, тужбени захтев се односи на поништај Анекса уговора о раду, којим је тужилац премештен на послове другог радног места, па се овим анексом не утиче на радноправни статус тужиоца у смислу заснивања, постојања и престанка радног односа када би ревизија увек била дозвољена на основу члана 441. ЗПП.

Следом изложеног, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Како трошкови састава одговора на ревизију не представљају трошкове који су били потребни ради вођења парнице, Врховни суд је на основу члана 153. и члана 154. став 1. ЗПП донео одлуку као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић